

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ikke at have et større spillerum inden for rammerne, men også kan fordyre tingene derved. Jeg synes, det skal siges i denne forbindelse, at der er sket en rationalisering i Danmarks radio, det glemmer man i reglen, når man diskuterer Danmarks radio. Der er jo virkelig rationaliseret for mange millioner kr., op imod 30 mill. kr. tror jeg det er. Det hører man ikke så meget om i forbindelse med, hvad der i øvrigt foregår i radioen, men jeg synes nok, det bør understreges, at det er sket.

Hr. K. Helveg Petersen nævnte spørgsmålet om et kommunikationsråd. Jeg mener, at det første udvalg, vi talte om, har en tidsbegrænset opgave. Det har den opgave at undersøge én ganske bestemt ting, nemlig hvordan et kabel-tv kan fungere her i landet. Det tager en bestemt tid for de repræsentanter, der sidder deri.

Derimod mener jeg, at skulle vi lave et dansk kommunikationsråd, skulle det have en langt videre opgave, nemlig at følge udviklingen på det kommunikationsteknologiske område, undersøge de økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser af denne udvikling, og på dette grundlag skulle kommunikationsrådet rådgive regeringen ved at forelægge gennemarbejdede handlingsalternativer, forslag til lovgivning, forskningsprojekter og andre initiativer på området. Man bør måske også udøve informationsvirksomhed over for erhvervslivet, over for myndigheder, universiteter osv.

Hele den nye kommunikationsteknologi — i øvrigt et grusomt ord — berører alle administrationsområder, erhvervslivet og samfundet som helhed. Der er tale om meget andet end distribution af forskellige former for radio- og tv-programmer. Det drejer sig om billedtelefonen, dataoverføring, faksimileoverføring, systemer, der kan anvendes til talrige formål lige fra trafikkontrol til måler aflæsning, bibliotekstjeneste, forretningstransaktioner og opinionsundersøgelser, for bare at nævne en lille del af mulighederne. Jeg mener, at med den be-

tydning, et sådant kommunikationsråd måtte få, måtte det være rimeligt, at det placeredes under statsministeriet. Det bør være bredt sammensat, og vi bør også med den brede sammensætning sikre os, at der ikke kommer nogen overlappning i forhold til andre udvalg eller institutioner, såsom det kommunikationsforskningsudvalg, som er nedsat af de humanistiske og samfundsvidenskabelige forskningsråd. Også her skal vi passe på, at vi ikke laver arbejdet to gange.

Hr. Morten Lange kan jeg takke for den tilslutning, jeg har fået til lovforslaget. Man kan diskutere lytterorganisationernes indstillingsret, og det spørgsmål er blevet rejst fra flere sider. Der er dog én ting, jeg vil gentage — jeg tror, jeg har sagt det før her i salen: det er måske lidt urimeligt, når vi taler om nærdemokrati og demokrati, at de eneste, vi tænker på at afskaffe, er dem, der har villet være aktive og organisere sig. Man kan nok diskutere, om det er den rigtige vej at gå, og jeg kan se, at det kan diskuteres frem og tilbage. Men jeg synes nok, det er lidt ulogisk netop at fjerne dem, der har aktiviseret sig selv.

Jeg skal gerne medgive hr. Morten Lange, at det selvfølgelig er et forsøg værd, om sådanne lokale programudvalg kan fungere. Om de kunne være bedre, kan vi diskutere under udvalgsarbejdet. Men i hvert fald skal vi begynde et sted, og det er bedre at forsøge end slet ikke komme ud af stedet og ikke prøve på at ændre noget.

Hr. Rohrsted kom med en række bemærkninger, og jeg genkendte adskillige af de problemer, han nævnedes. Jeg synes, det var lidt ulogisk, når han talte om de store udgifter, der ville komme i forbindelse med kabel-tv osv., og så nævnte en række forlag, forfattere, og jeg ved ikke hvem ellers, der skulle have lov til at etablere sig. Det er i hvert fald ikke dér jeg tror man har den største mulighed for at etablere sig i hele dette spørgsmål. Der er altså en modsætning mellem, hvad det koster, hvornår vi vil få disse ting, og hvem der skal betale.

Jeg takker for hr. Bernhard Baunsgaards